

det højtærede Medlem, som jeg her siger til, meget loyalt endte med sammen med os andre i Beretningen af 1898 — jeg tror, at den er af 23de Marts — at anbefale Landstinget at vedtage Indkomstskatten med visse Forandringer. Saa har det ærede Medlem siden været ude af vort Ting og vender nu tilbage, og i de Aar, som ere gaaede, har Landstinget Aar efter Aar vedtaget en Indkomstskat som Basis for vort fremtidige Skattesystem. Det er dette, som jeg nødvendig vilde have skulde slippes i dette Øjeblik, thi jeg tror, at vi derigennem vilde komme ind i et Uføre, som vi aldrig eller i alt Fald ikke for det første vilde komme ud af. Det er altsaa dette, jeg vil betone for de Herrer, at saaledes staaer Sagen efter de hidtilværende Forhandlinger mellem Tingene, at en Indkomstskat er vedtagen Aar efter Aar af Landstinget, og at den er accepteret fra det andet Tings Side, accepteret af den parlamentariske Kommission og nu ligger for os fra det andet Tings Side som det, vi skulde tiltræde. Saa spørger jeg de Herrer, om De, selv om De nok saa meget sige, at De foretrække en Indkomstskildebeskatning frem for en Indkomstskat, med noget Haab om at komme af Stedet kunne tage denne Maade at behandle Sagen paa op i Øjeblikket, eller om De ikke maa sige Dem selv, at hvis De ville fastholde dette Standpunkt — være sig Regeringen eller ærede Medlemmer af dette Ting — saa strander denne Sag, og det er det, jeg nødvendig vilde have. Ja, den maatte vel gerne strande, hvis det, som vi havde villet, var slet og daarligt, men hvis det var det, saa var dette Ting ikke gaaet med dertil. Altsaa paa den Maade kan vort hidtilværende Standpunkt ikke lægges til Side.

Det Forsvar, som det højtærede Medlem i Dag førte for Indkomstkildebeskatningen, troede han at kunne forme hen til at sige, at han i de Erindringer, som vi tidligere have gjort mod Indkomstskatte-lovforslaget, kunde finde Støtte for dette sit Standpunkt. Der er det mærkelige, at jeg har læst vore hidtiltagne Beslutninger i Landstinget paa ganske anden Vis, thi jeg har læst dem saaledes, at de vare grundede i Betragtninger, som maatte føre til, at Tinget her ikke kunde formodes at ville gaa med til en Indkomstkildebe-

skatning. Vi vare komne saa vidt, at vi havde imellem os Spørgsmaalene, om der til Indkomstskatten skulde føjes en Formueskat, og om Nødvendigheden af den tvungne Selvangivelse. Paa dette sidste Punkt er der for Tiden vist nogen Imødekommen — efter min Mening ikke tilstrækkelig — fra det andet Tings Side, men det var Formuebeskatningen — som vi tidligere have holdt paa, at vi ikke ville knytte til Indkomstskatten —, der stod imellem os — altsaa foruden Selvangivelsen — da vi sidst slap denne Sag, og nu siger det ærede Medlem, at da Indkomstskatten ikke er gaaet igennem uden en Formuebeskatning, skulde vi nu forlade hele Indkomstskattegrundlaget og gaa over til Indkomstkildebeskatningen. Jeg har forstaaet vor Modstand mod Formueskatten saaledes, at vi vilde ikke paa samme Tid, hvor man gik hen og gjorde alt dette for at lette de faste Ejendomme i deres Hartkornsbyrde, vedtage en Formueskat, som lagde en ny Byrde paa de faste Ejendomme. For det andet vilde vi ikke indføre en Formuebeskatning, fordi denne Ansættelse af Landets Ejendom — der var taget med ogsaa andre Ejendomme end faste Ejendomme, det gjaldt al Ejendom — hvert tredje Aar til Skat forekom os uheldig. Og vi gjorde det endelig for det tredje, fordi det forekom os umuligt at træffe en retfærdig Ansættelse ved denne Formuevurdering. Nu hører jeg, at alt dette skal være anderledes ved Indkomstkildebeskatningen, saaledes som Regeringen har forelagt den. Jeg synes, at de Betragtninger, der her kunne anføres, og som kunde bevæge Landstinget til ikke at gaa med til en Formueskat, ogsaa maatte kunne ramme den foreslaaede Indkomstkildeskat. Det er om den altid blevet sagt, at det var lidet heldigt, naar man vilde gaa til en ny Beskatning her i Landet, at lave tre forskellige Grundlag for sin Beskatning, nemlig en Indkomstskat, en Kapitalskat og en Ejendomsskat. Vi synes, det er retfærdigere og klarere, om alle Indvaanere behandlede ens og fik deres Indtægter satte i Skat, end at der nu skulde indføres en Tredeling af Skatten, og af denne Skat skulde saa en Del være den saakaldte Ejendomsskyld. Nu hører jeg det ærede